

اسرائیل یا عراق؛ کدام خطرناک‌ترند؟

شهاب برهان

آمریکا، بزرگترین تولید کننده سلاح‌های کشتار همگانی، می‌خواهد کشور عراق را به اتهام تولیدسلاح‌های کشتار همگانی، با سلاح‌های کشتار همگانی درهم بکوبد.

آمریکا و متحدین‌اش به بهانه آن که عراق با زرادخانه‌اش بالقوه صلح و امنیت در منطقه را تهدید می‌کند، صلح و امنیت در منطقه را نقداً با تدارک جنگی تجاوزکارانه و جهان‌خوارانه به خطر می‌اندازند. دولت عراق را ملزم می‌دانند که درهای کشور را بر روی بازرسان سازمان ملل بگشاید و به خلع سلاح تن دهد؛ ولی در همان حال، دولت اسرائیل را که بزرگترین زرادخانه تسلیحات کشتار همگانی را در خاورمیانه ایجاد کرده و مجهز به بمب اتمی و موشک‌های دروپرد است، نه تنها مشمول این گونه بازرسی‌ها نمی‌کنند، بلکه مورد حمایت همه جانبه قرار می‌دهند.

کشور و مردم عراق را در جنگی ظالمانه می‌خواهند در هم بکوبند، به این بهانه که دولت عراق خطری بالقوه برای ملل همجوار محسوب می‌شود؛ اما دولت نژادپرست اسرائیل را که جنگی اشغال‌گرانه، بغایت ظالمانه و نابرابر را علیه ملت فلسطین برپا کرده، و با کشتار جمعی سیستماتیک مردم بی‌دفاع سرزمین‌های اشغالی، به فجایع جنگی و جنایت علیه بشریت مشغول است، در خور هیچ‌گونه تنبیه و مجازاتی نمی‌دانند. آمریکا می‌خواهد کشور و مردم عراق را در جنگی توسعه طلبانه در هم بکوبد، به این بهانه که دولت عراق دولتی یاغی است و به تصمیمات و قطعنامه‌های سازمان ملل گردن نمی‌نهد. و این در حالی است که جورج بوش در کمال وقاحت و با صدای بلند در برابر رسانه‌های بین‌المللی فریاد می‌زند که سازمان ملل باید از تصمیم آمریکا برای جنگ با عراق تبعیت کند، وگرنه آمریکا به تنهایی این کار را خواهد کرد! و باز، این تهدیدات برای درهم کوبیدن عراق در صورت عدم تبعیت از سازمان ملل، در حالی اوج می‌گیرد، که دولت شارون، با پشتگرمی به دولت بوش، قطعنامه اخیر شورای امنیت سازمان ملل مبنی بر عقب کشیدن فوری ارتش اسرائیل از اقامتگاه یاسر عرفات را بکلی نشنیده می‌گیرد و با یاغیگری در برابر سازمان ملل، راه خود را می‌رود.

آیا خطر اسرائیل برای منطقه، نسیه‌تر و کمتر از عراق است؟

آیا اسرائیل کم‌تر از عراق زرادخانه سلاح‌های کشتار جمعی دارد؟ آیا بمب اتمی موجود اسرائیل، از بمب اتمی‌ی هنوز ناموجود عراق کم‌خطرتر است؟

آیا آنچه دولت اسرائیل بر سر مردم فلسطین می‌آورد، از آنچه ممکن است روزی دولت عراق بر سر همسایگان‌اش بیاورد، قابل تحمل‌تر و موجه‌تر است؟

آیا دولت نژادپرست اسرائیل با ارتکاب به فجایع جنگی، کشتار همگانی، شکنجه سیستماتیک، ویران کردن خانه و کاشانه و از هم پاسیدن زندگی مردم؛ با اعمال حکومت نظامی بر سرزمین فلسطینیان، منع رفت و آمد و محروم کردن کودکان از تحصیل و بیماران و مجروحین از معالجه و مداوا؛ محاصره اقتصادی و جلوگیری از کارکردن نان‌آوران خانواده‌ها، و فجایعی از این دست، بیش‌تر از دولت عراق، حقوق بشر را رعایت می‌کند؟

آیا دولت تجاوزکار و نژادپرست اسرائیل کم تر از دولت عراق، محور شرارت است؟
آیا آرپل شارون، با آن سابقه قتل عام صبرا و شتیلا، و با این نسل کشی جنون آسای ضد بشری که در برابر چشمان جهانیان به راه انداخته است، کم تر از میلادوویچ، مرتکب جنایت علیه بشریت شده و کم تر از او مستحق محاکمه شدن و تقاص پس دادن است؟

آیا خود آمریکا با سلاح های کشتار جمعی اش؛ با جنگ افروزی ها و کشتارهای انبوه اش؛ با حرص جهانخواهی اش؛ با تحمیل محاصره های اقتصادی اش؛ با گردنکشی اش در برابر سازمان ملل متحد، کم تر از عراق، صلح و امنیت، حق حاکمیت ملی، حقوق بشر، و موازین بین المللی را تهدید می کند؟
آیا کسی باور می کند که آمریکا و همدستان اروپائی اش که در جنگ اول با عراق، آن کشور را به ویرانی کامل کشیدند؛ به کشتار وسیع مردم بی دفاع پرداختند؛ و با محاصره اقتصادی، به هولناک ترین کشتار جمعی تدریجی کودکان و گرسنگان پرداختند؛ با جنگی که در تدارک آن اند، آزادی و حقوق بشر و رفاه را به مردم عراق به ارمغان خواهند برد؟!

آیا واقعاً این جنگ برسر تأمین صلح، نابودی سلاح های کشتار جمعی؛ تضمین حق حاکمیت ملی و امنیت کشورهای خاورمیانه و پاسداری از حقوق بشر است که تدارک دیده می شود؟ کافی است رفتار آمریکا، انگلستان و دیگر کشورهای اروپائی با دولت اسرائیل مورد توجه قرار گیرد تا جواب این پرسش داده شود.
جنگ، برسر جهانگشائی و تسلط بر چاه های نفت و گذرگاه های نفت و گاز است. هر چیز دیگری در این میان، دستاویز و بهانه است. اختلافات اروپائیان با آمریکا هم در این زمینه، نه بر سر فاجعه بار بودن و جنایت آفرینی و کشتار جمعی مردم عراق و عواقب جنگ بر زندگی میلیون ها انسان، بلکه برسر سهم اروپا از این کشورگشائی ها و سلطه گری هاست. آن ها برای سهم شدن در این جنگ غارتگرانه است که می خواهند جلو یک تازی آمریکا را بگیرند. این که می گویند اگر جنگ زیر نظر سازمان ملل صورت بگیرد آنوقت اروپا هیچ ایرادی به آن ندارد و آمریکا را همراهی خواهد کرد، اثبات همین مدعاست.